

leire, der benytter mange forskellige Midler til at komme i Land i Assens, og Assens Kommune har maattet anvende betydelige Midler til at skaffe baade Boliger og Føde og Klæder til dem. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, at naar der kommer Oplysninger om de Udgifter, der er paabyrdede Assens Kommune ved denne uheldige Invasion, træffer Foranstaltninger til, at Statskassen refunderer Assens Kommune disse Udgifter.

Statsministeren (Zahle): Det ærede Medlem kan være tryk for, at Assens Kommune faar vederlagt disse Udgifter. Det er ogsaa noget, Assens Kommunalbestyrelse meget godt maa vide Besked med. Ligesom naturligvis de store Udgifter, som flere Grænskommuner, f. Eks. Ribe, paad ager sig ved, at de i første Omgang maa hjælpe de russiske Flygtninge, som kommer herind, bliver dem refunderet af Statskassen, saaledes vil dette ogsaa være Tilfældet med Assens, Rødby, Ærø og flere andre af de sydlige Kommuner paa Øerne, som er i samme Situation. Det er klart, at det er en Statsudgift, og de paagældende Kommunalbestyrelser er ogsaa fuldstændig klare over, at de vil faa det refunderet.

Det ærede Medlem for Bække Kredsen (Søgaard) fremsatte her Ønsket om, at man ikke skulde stoppe Danske, som kom og vilde over Grænsen. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem udtaler Ønsket herom, al den Stund han jo fra sine Vælgere nok maa vide, at dette Ønske har været opfyldt lige fra den første Dag. Det har, lige siden Grænsespærringen blev etableret, været den ledende Grundsetning, at naar der kom dansktalende Personer til Grænsen, blev de ført ind over Grænsen paa dansk Side. Men selvfølgelig blev der paa dansk Side anstillet Kontrol med, hvad det var for Personer, thi der kan ogsaa være Personer, som kan tale Dansk, der har andre Sider, som ikke er lige saa gode.

Finansministeren (Brandes): Dette Lovforslag har i Form af et Ændringsforslag til Tillægsbevillingsloven været forelagt begge Rigsdagens Finansudvalg, saaledes som det er alle ærede Medlemmer af Tinget bekendt. Jeg tør sige, at det maa være alle ærede Medlemmer af Folketinget bekendt, thi naar — hvad jo meget ofte er Tilfældet, og ikke mindst i disse Aar har været Tilfældet — Ministeriet har ment at maatte forelægge Forslag for Finansudvalgene til hurtig Behandling, og ganske særlig naar det har været Lovforslag, der

var af omfattende Beskaffenhed, har Skikken altid været den, at de forskellige Partiers Repræsentanter i Finansudvalgene gik tilbage til deres Grupper, forelagde Forslagene der og fik en Besked, som saa atter bragtes til Ministeriet i Form af enten Tilslutning til eller Afslag paa det Forslag, som Ministeriet var kommet med. Dette Lovforslag synes mig ingenlunde at være af saa stor Betydning, at det ikke i Vigtighed staar under adskillige af de Forslag, som har været behandlede paa den Maade, og som alle Partier har været enige om egnede sig bedst til en saadan Behandling.

Det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) sagde, at Meningen med dette Lovforslag skulde vel ikke være den, at den danske Rigsdag og det danske Folk ikke maatte faa Oplysninger om Forholdene ved Grænsen; det skulde vel ikke være det, som var Meningen med, at dette Forslag var blevet forelagt Finansudvalgene og ikke var tænkt at skulle fremsættes som et selvstændigt Lovforslag. Mon det ærede Medlem dog ikke skulde anvende noget mindre højtidelige Ord ved denne Lejlighed? At der skulde være noget at skjule for det danske Folk angaaende Forholdene ved Grænsen, som gennem dette Lovforslag blev dysset ned, det maa der en meget vidtgaende Fantasi til at tro. Forslaget er et rent praktisk Forslag, gaaende ud paa at ændre de nuværende Former for Grænsebevogtningen til bedre og billigere Former. Det er finansielt anbefalelsesværdigt, fordi — hvad jo er nævnt af andre — der nu maa holdes en betydelig Troppstyrke ved Grænsen, en Styrke, som man regner for at være en 1 600 — 1 700 Mand, foruden det ved Grænsen virkende Kytteri; naar denne Styrke erstattes med en midlertidig Udvidelse af Gendarmerikorpset, er der finansielt meget vundet derved, men intet tabt, og — det kan jeg sige til de ærede Medlemmer, som er ængstelige for, at Bevogtningen skulde foregaa mindre betryggende, hvis et saadant Forslag gennemføres — det er anbefalelsesværdigt, fordi der mellem de kompetente Folk, der har ytrøst sig om denne Sag, og som har forberedt denne Sag, ikke har været nogen Tvivl om, at et udvidet Grænsegendarmerikorps i enhver Henseende kunde gøre samme Tjeneste som endog meget større Troppstyrker. Det ligger i mange forskellige Forhold, som jeg ikke skal komme dybere ind paa, men det ligger ogsaa i det Forhold, at der her er Tale om Folk, der er øvede og bliver øvede i denne Gerning